

Załącznik Nr 1
do zarządzenia Nr 213 Ministra
Żeglugi z dn. 20 października
1954 r. w sprawie niebezpie-
czeństw nawigacyjnych, napo-
tykanych przez statki morskie.

INSTRUKCJA

o rozpowszechnianiu przez kapitanaty portów oraz radiostacje nabrzeżne M. P. i T. oraz M. Ż. wiadomości otrzymanych od Marynarki Wojennej o niebezpieczeństwach nawigacyjnych.

1. Kapitanaty portów oraz radiostacje nabrzeżne M. P. i T. oraz M. Ż. po otrzymaniu z Marynarki Wojennej rozpracowanej wiadomości o niebezpieczeństwie nawigacyjnym, obowiązane są rozpowszechnić tę wiadomość, jak następuje:
 - a) Kapitanaty portów I klasy przekazują wiadomości na piśmie zainteresowanym statkom (z wyjątkiem statków rybackich) wychodzącym z portów oraz koordynatorom ruchu statków rybackich, którzy z kolei obowiązani są przekazać te wiadomości na zainteresowane statki rybackie, wychodzące z portu.
 - b) Kapitanaty portów II klasy i bosmanaty przekazują wiadomości na zainteresowane statki wychodzące z portu.
 - c) Radiostacje nabrzeżne M. P. i T. oraz M. Ż. obowiązane są nadawać otrzymaną wiadomość, w formie ostrzeżenia nawigacyjnego, ściśle wg. poleceń lub wskazówek Marynarki Wojennej.
2. Kontrolę nad rozpowszechnieniem wiadomości o niebezpieczeństwach nawigacyjnych przez kapitanaty i bosmanaty portów, sprawują urzędy morskie.

Załącznik Nr 2.
do zarządzenia Nr 213 Ministra
Żeglugi z dn. 20 października
1954 r. w sprawie niebezpie-
czeństw nawigacyjnych, napo-
tykanych przez statki morskie.

INSTRUKCJA

o postępowaniu w wypadku wyłowienia lub wydobywania z morza wszelkiego rodzaju materiałów wojskowych.

1. Wszelki wyłowiony, lub wydobyty z morza sprzęt wojskowy, należy traktować jako niebezpieczny dla statku i załogi.
2. Wyłowiony z morza sprzęt wojskowy, może być następującego rodzaju:
 - miny bojowe i ćwiczebne,
 - torpedy bojowe i ćwiczebne,
 - bomby głębinowe,
 - bomby lotnicze,
 - amunicja artyleryjska,
 - bomby i granaty zapalające,
 - bomby, granaty i zbiorniki ze środkami dymotwórczymi, parzącymi, trującymi itp.,
 - sprzęt trałowy,
 - ładunki wybuchowe,
 - części dział, samolotów, urządzeń okrętowych itp.
3. Z wyciągniętym z morza sprzętem wojskowym, należy postępować bardzo ostrożnie.

Kategorycznie zabrania się:

 - uderzać wyciągniętymi przedmiotami o burty i pokład,
 - manipulować ich zewnętrznymi mechanizmami,
 - rozkręcać i rozbierać wyłowione przedmioty,
 - przewracać lub gwałtownie szarpać przy wyciąganiu na pokład oraz przy wyrzucaniu za burtę,
 - dotykać wyciągniętych przedmiotów gołym ciałem,
 - zbliżać się do nich z otwartym ogniem,
 - oczyszczać, lub odrywać od wyłowionych przedmiotów muszle, wodorosty, muł itp.,
 - szarpać i rozcinać kable i linki, znajdujące się przy wyłowionych przedmiotach,
4. W wypadku wyłowienia, lub wydobywania na pokład sprzętu wojskowego wymienionego w pkt. 2 kierownik statku winien przedsięwziąć wszelkie kroki, zmierzające do jak najszybszego usunięcia ze statku niebezpiecznego materiału.

W tym celu, kierownik statku winien:

 - wydać zarządzenie odnośnie jak najostrożniejszego postępowania w czasie pracy przy sprzęcie wojskowym,

— przedsięwziąć wszelkie środki w celu unieruchomienia wyciągniętego lub wydobytego sprzętu i zabezpieczenia przed uderzeniem innych przedmiotów znajdujących się na pokładzie,

- zidentyfikować wyłowiony lub wydobyty, sprzęt na podstawie osobistych oględzin, lub po zaciągnięciu opinii od członków załogi znających się na sprzęcie wojskowym,
 - określić pozycję wyłowienia, lub wydobywania sprzętu wojskowego,
 - przy zachowaniu wymienionych w pkt. 3 środków ostrożności wyrzucić sprzęt za burtę; w czasie wyrzucania sprzętu, statek winien być w ruchu.
5. W wypadku zatrałowania sprzętu wojskowego i jego zauważenia przed wyciągnięciem sieci, należy:
 - zidentyfikować rodzaj sprzętu wojskowego,
 - udać się na najbliższy akwen, gdzie głębokość przekracza 50 m i wyrzucić niebezpieczny przedmiot z sieci,
 - jeżeli wypadek taki ma miejsce w Zatoce Gdańskiej i w sieci znajduje się mina, lub torpeda — kierownik statku może przyholować sieć wraz z wyłowioną miną, lub torpedą do najbliższego punktu polskiego wybrzeża i zatopić tam sieć na jak najmniejszej głębokości, oznakowując ją żółtą bojką.
 6. W wypadku, gdy kierownik statku ma całkowitą pewność, że wyłowiony sprzęt wojskowy nie zagraża statkowi i życiu załogi, np.: części dział, samolotów, miny ćwiczebne, torpedy ćwiczebne, itp., wówczas może podnieść wyłowiony sprzęt na pokład i wykonywać swoją normalną pracę.

Po przybyciu do portu, kierownik statku powiadamia władze portowe o przywiezieniu sprzętu i wyładowuje go w miejscu wyznaczonym przez swe władze.

7. W wypadku gdy kierownik statku stwierdzi, że wyłowiony sprzęt wojskowy stwarza niebezpieczeństwo statkowi i załodze i nie ma możliwości usunięcia go ze statku, wówczas idzie na redę najbliższego portu, przekazuje wiadomość władzom portowym i oczekuje na przybycie specjalistów wojskowych.

Wejście do portu z niebezpiecznym przedmiotem na pokładzie, odbyć się może tylko za zezwoleniem kapitana portu, lub po zbadaniu przedmiotu przez specjalistę wojskowego.

8. W wypadku zatopienia wydobytego z morza wszelkiego sprzętu wojskowego na obszarze Zatoki Gdańskiej, na zachód od linii łączącej cypel Hel z Nowym Portem oraz w wypadku zatopienia wydobytych min i torped na obszarze położonym 6 M. m. od polskich brzegów, gdy głębokość nie przekracza 40 m, kierownik statku powinien miejsce zatopienia przedmiotu oznakować zakotwiczoną, lub przywiązaną do sieci pławą (bojką) koloru żółtego, z żółtą chorągiewką, jako znakiem szczytowym.

W pozostałych wypadkach oznakowanie miejsca zatopienia sprzętu wojskowego nie obowiązuje.
9. W każdym wypadku wydobywania z morza niebezpiecznego przedmiotu wojskowego, kierownik statku powinien przekazać wiadomość o tym, w sposób określony w § 3, 4, 5 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 20 października 1954 r.

W przekazanej wiadomości podać należy: rodzaj i opis przedmiotu niebezpiecznego, możliwie jak najbardziej dokładne miejsce wydobywania i zatopienia, czas zatopienia i czy zatopiony przedmiot został oznakowany.
10. W wypadku wykrycia niebezpiecznych przedmiotów wojskowych na brzegu morza, lub na terenach portowych w czasie prac czerpalnych, nurkowych itp., osoba która stwierdziła to, powinna jak najszybciej powiadomić o tym najbliższy kapitanat portu. Do czasu przybycia specjalistów wojskowych, zabrania się usuwania tych przedmiotów.

Poz. 30

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 3

Dyrektora Koszalińskiego Urzędu Morskiego
z dnia 12 maja 1960 r.

w sprawie ochrony umocnień brzegowych, wydm nadmorskich i zalesień ochronnych w nadbrzeżnym pasie technicznym.

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 6, art. 7 oraz art. 10 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach admi-

*patrz notatki: 22.4.
nr 36/1955, poz. 228
(art. 5)*

nistracji morskiej (Dz. U. nr 6 poz. 35) w związku z rozporządzeniem Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z dnia 31 sierpnia 1957 r. w sprawie ustalenia pasa nadbrzeżnego (Dz. U. nr 58 poz. 303) zarządza się, co następuje:

I. Postanowienia ogólne

§ 1. Przepisy niniejszego zarządzenia obowiązują na obszarze nadbrzeżnego pasa technicznego i przyległych wód morskich objętych terytorialnym zakresem działania Koszalińskiego Urzędu Morskiego.

§ 2. Organami wykonawczymi Koszalińskiego Urzędu Morskiego w zakresie ochrony umocnień brzegowych, wydym nadmorskich i zalesień ochronnych w nadbrzeżnym pasie technicznym są Obwody Ochrony Wybrzeża Koszalińskiego Urzędu Morskiego.

§ 3. 1. Osoby przebywające w nadbrzeżnym pasie technicznym obowiązane są stosować się do doraźnych zarządzeń funkcjonariuszy Obwodów Ochrony Wybrzeża, wydanych na podstawie przepisów niniejszego zarządzenia, oraz do wskazań zawartych w ogłoszeniach i na tablicach ostrzegawczych, umieszczonych na terenie plaży (przedwydmy), wydym i lasów nadbrzeżnego pasa technicznego.

2. Funkcjonariusze obwodów Ochrony Wybrzeża mają prawo legitymowania lub stwierdzania w inny sposób tożsamości osób, które wykroczyły przeciwko przepisom porządkowym niniejszego zarządzenia, oraz prawo zatrzymania osób winnych, schwytanych na gorącym uczynku lub bezpośrednio po tym w czasie pościgu, jeżeli zachodzi obawa ucieczki schwytanego lub jeżeli nie można ustalić jego tożsamości i doprowadzenia go do najbliższego organu Milicji Obywatelskiej.

II. Ochrona plaży (przedwydmy), wydym i klifów.

§ 4. Zabrania się na plaży (przedwydmy), wydymach i klifach:

- 1) zrywania, ścinania, koszenia i deptania trawy i wszelkiej roślinności,
- 2) niszczenia i zrywania mikołajka nadmorskiego, który jest pod specjalną ochroną,
- 3) kopania rowów i dołów na wydymach oraz na plaży (przedwydmy) w pasie 2-metrowej szerokości licząc od podstawy wydmy,
- 4) niszczenia umocnień brzegowych przez wybieranie z nich faszyny, chrustu i innych materiałów oraz niszczenia ogrodzeń na przejściach, wydymach i klifach,
- 5) ustawiania na plaży (przedwydmy) i wydymach płotków z chrustu, faszyny i innych materiałów jako zasłon,
- 6) przejazdu i przechodzenia na plaże i do kąpielisk poza oznaczonymi przejściami i drogami,
- 7) parkowania wszelkich pojazdów na wydymach i w przejściach na plażę,
- 8) chodzenia poza wyznaczonymi drogami, biwakowania i plażowania na wydymach i klifach,
- 9) przepędu zwierząt poza wyznaczonymi miejscami,
- 10) pasania zwierząt gospodarskich,
- 11) zwożenia śmieci i gruzu oraz zanieczyszczania i zaśmiecania terenu,
- 12) umieszczania łodzi, sieci i innego sprzętu rybackiego poza miejscami ustalonymi przez właściwy obwód ochrony wybrzeża,
- 13) zabierania i przywłaszczania sobie mienia wyrzuconego przez morze na brzeg.

§ 5. Zabrania się bez uprzedniego zezwolenia Koszalińskiego Urzędu Morskiego:

- 1) wydobywania piasku, kamienia, marglu, żwiru, gliny i innych kopalin w nadbrzeżnym pasie technicznym i na wodach przyległych do tego pasa,

- 2) wydobywania roślinności na morskich wodach wewnętrznych i terytorialnych,
- 3) eksploatacji terenów trzcinowych i zbierania wodorostów wyrzucanych przez morze na brzeg,
- 4) budowy w wodzie i nad wodą wszelkiego rodzaju urządzeń a w szczególności pomostów oraz istotnej zmiany tych urządzeń.

§ 6. Zabrania się osobom nieuprawnionym przebywania na terenach zamkniętych (odgradzonych), oznaczonych tablicami ostrzegawczymi oraz na terenach, na których prowadzone są roboty związane z umocnieniem brzegów morskich.

§ 7. Zbieranie bursztynu dozwolone jest wyłącznie osobom posiadającym zezwolenie Koszalińskiego Urzędu Morskiego i tylko na obszarze plaży (przedwydmy).

III. Ochrona lasów nadbrzeżnych

§ 8. 1. Zabrania się w lasach nadbrzeżnych:

- 1) niszczenia drzew, krzewów i innej roślinności leśnej,
- 2) palenia tytoniu i rozniecania ognia,
- 3) przechodzenia, przejazdu lub przeganiania zwierząt przez las poza przejściami i drogami oznaczonymi,
- 4) parkowania wszelkich pojazdów w lesie i w przejściach na plażę,
- 5) biwakowania i plażowania,
- 6) zwożenia śmieci i gruzu oraz zanieczyszczania terenów leśnych,
- 7) puszczenia do lasów psów.

2. Ciągniki (traktory) powinny się poruszać na drogach leśnych z założonymi tłumikami zaopatrzonymi w iskrochrony.

§ 9. Zabrania się w lasach nadbrzeżnych bez uprzedniego zezwolenia Koszalińskiego Urzędu Morskiego:

- 1) dokonywania wyrębu drzew i krzewów, karczowania pni, obcinania gałęzi oraz wrywania korzeni drzew i krzewów,
- 2) wydobywania żywicy i soków z drzew i krzewów,
- 3) zbierania gałęzi, chrustu, kory, wiórów, darni, trawy, wrzосу mchu, ściółki, szyszek, grzybów, jagód, owoców, ziół i innych użytków leśnych,
- 4) pasania zwierząt gospodarskich,
- 5) wydobywania piasku, żwiru, gliny, marglu, kamieni i torfu,
- 6) polowania.

IV. Postanowienia karne

§ 10. 1. Kto wykracza przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia podlega karze aresztu do jednego miesiąca lub karze grzywny do 3.000 zł.

2. Orzekanie należy do Koszalińskiego Urzędu Morskiego.

V. Postanowienia końcowe

§ 11. 1. Zażalenia na czynności funkcjonariuszy Służby Ochrony Wybrzeża należy wnosić za pośrednictwem właściwego Obwodu Ochrony Wybrzeża, bądź bezpośrednio do Koszalińskiego Urzędu Morskiego w Słupsku. Zażalenie nie wstrzymuje wykonalności wydanych zarządzeń.

2. Od decyzji wydanej przez Koszaliński Urząd Morski służy odwołanie w trybie postępowania administracyjnego.

§ 12. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie porządkowe Dyrektora Koszalińskiego Urzędu Morskiego z dnia 20. VII. 1955 r. o ochronie lasów, wydym i plaży w pasie nadbrzeżnym (Dz. U. Woj. Rady Narodowej w Koszalinie Nr 6, poz. 78).

DYREKTOR
Koszalińskiego Urzędu Morskiego
(Józef Gruszczyński)

WARUNKI PRENUMERATY Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie. Opłata roczna za prenumeratę i egz. Dz. R. N. ze skórowidzem 18,— zł, opłata półroczna bez skórowidza 10,— zł. Opłatę za prenumeratę należy uiszczać z góry w Narodowym Banku Polskim — II Oddział Miejski w Koszalinie, konto Nr 617-94/2-396. O dokonaniu wpłaty za prenumeratę należy zawiadomić Wydział Budżetowo-Gospodarczy Prezydium WRN w Koszalinie, ul. A. Lampe Nr 34, podając równocześnie, za jaki okres i za ile egzemplarzy uiszczono opłatę oraz pod jakim adresem należy kierować wysyłkę. Rachunków nie wystawia się.

A-4/478

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie, ul. A. Lampe Nr 34